

Adressen selv forbliver ved Bureauet, eller bliver henlagt paa Thingets Bord, og der er trykt Exemplarer af den, som ville blive omdeelte til de Herrer Medlemmer.

Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at der er omdeelt 2 Betænkninger, nemlig over Forslag til Lov, hvorved § 5 i Frdn. 13 Jan. 1736 forandres, og over Udkast til Lov, angaaende et overordentligt Lønningstillæg for de ringere aflagte offentlige Bestillingsmænd.

Hvis Ændringsforslag ønskes indgivne, kunne de afleveres indtil Onsdag Middag i Bureauet.

Det første Nummer paa Dagsordenen var: Vedtagelse af Behandlingsmaaden af

- a) Udkast til Lov om Tillægsbevilling til Finantsloven 1853—54.
- b) Udkast til Lov om Eftergivelse af Summer, der skyldes til Statskassen.

Uden Afstemning vedtoges det, at ovennævnte Forslag skulde gaae umiddelbart til første Behandling i Thinget.

Formanden: Jeg skal med Hensyn til disse 2 Sager bemærke, at Bilagene, der vedrøre disse Forslag, ligge til Eftersyn i Bureauet for Medlemmerne.

Det næste Nummer paa Dagsordenen er: Fortsættelse af anden Behandling af Finantsloven.

Det Affnit, jeg skal sætte under Forhandling, er af Indtægtsiden § 3, 4 og 5, hvortil hører et Forslag til § 5 paa Ændringstavlen.

Forhandlingerne herover ere aabnede; den ærede Drosfører har Ordet:

Ordføreren: Der er af den høitærede Finantsminister stillet et Ændringsforslag til § 5, som gaaer ud paa, at Renter og Interesse forøges med $\frac{3}{5}$ af 9,300 og Capitalafdrag forøges med $\frac{3}{5}$ af 93,000 Rd.

Dette Forslag er en Følge af, at Frederiks-gave er bleven folgt. Udvalget har derfor tiltraadt dette Forslag.

Lindberg: Det er med Hensyn til § 3 i Finantsloven, som indeholder Hertugdømmet Lauenborgs Overskud, der er anslaaet til 305,000 Rd., jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det ikke har været saaledes tidligere, at Hertugdømmet Lauenborg ikke har bidraget Andet til Fællesudgifterne end et saadant Overskud; og jeg kan ikke formode Andet, end at det kan være i højeste Grad betænkeligt for Kongeriget Danmarks Vedkommende, naar det skal blive ved paa den Maade, i Særdeleshed som Stillingen er, at Hertugdømmet Lauenborg hæver som sine Indtægter navnlig Elbtolden og Steknhertolden, der tilsammen udgjøre 73,000 Rd. Dersom det var saaledes, at Hertugdømmet Lauenborg skulde det ene Aar med det andet bidrage med en vis Sum til Statskassen, saa var det en anden Sag, men, naar det kun skal bidrage sit Overskud, saa følger det af sig selv, at der ogsaa maatte kunne komme saadanne Tider, at det ikke havde noget Overskud, foranlediget derved, at det brugte Indtægterne til særlige Anliggender; eller ogsaa kunde det gaae med Lauenborg, saaledes som det iaar gaaer med Island, at dets Overskud er aldeles Intet. Saaledes seer man nu af Motiverne til Udkastet om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1853—54, hvilket sidste Gang blev forelagt, at Hertugdømmet Lauenborgs Overskud for 1853—54 er beregnet til 387,014 Rd. 45 $\frac{1}{2}$. Derimod er der i Finantsoverslaget for 1855—56 kun beregnet 305,000 Rd. Det er altsaa allerede nu en betydelig Afgang. Men dernæst kan jeg ikke forstaae, at der paa denne Tillægsbevilling for 1853—54 er anført Hertugdømmet Lauenborgs Overskud som tilhørende Statskassen; men at derimod i Statsregnskabet, som jo ogsaa er for 1853—54, Hertugdømmet Lauenborgs Indtægt ikke paa den Maade er opført. Med Hensyn til § 5, som handler om Renter af og Afdrag paa Statsactiverne, som ere opførte som en fælles Indtægt, har jeg allerede tidligere, da vi behandlede de særlige Indtægter for Kongeriget Danmark, gjort opmærksom paa, at det i højeste Grad var ubilligt, at der under disse Statsactiver blev optaget Overskuddet af den færøiske og grønlandske Handel og af Porcellainsfabrikken, som andrager betydelige Summer. Jeg havde rigtignok ventet,